

Kyrkans historik

Södra Åsums gamla kyrka är uppförd i slutet av 1100-talet, då det var nybyggerperiod av stenkyrkor. Troligtvis är den inte vår första kyrka, för strax intill - lite närmare ån vid Åsumsgårdens uthusbyggnader - lär det ha legat en stavkyrka.

Kyrkobyggnaden är uppförd i romansk stil och bestod då av långhus, kor och absid. Tornet på västra sidan tillkom på 1400-talet och renoverades på 1760-talet. Det har också funnits ett vapenhus i söder.

Långhuset saknar valv och representerar en äldre form av våra medeltidskyrkor. Därför är det platta trätaket kvar i sitt omålade skick.

Mellan 1869 och 1890 fördubblades folkmängden, från 1000 till 2000 personer. Då fann man att församlingens kyrka var både sliten och för liten.

Fast kyrkan stängdes 1902, när den nya togs i bruk, verkar den aldrig varit övergiven. Hela tiden har det funnits människor som arbetat för att den åter skulle användas. Bland annat nymålades ansiktet på Kristusbilden 1927-1929. I protokoll från 1925 kan man se att man då beskrev den nya kyrkan som "ful" och man ville restaurera denna ödekyrka.

Kyrkan återinvigdes 1946 och numera används den främst på sommaren och kring julen.

K Södra Åsums gamla kyrka är kulturminnesmärkt av Riksantikvarieämbetet.

Målningar & inventarier

Absidens kalkmålning är gjord samtidigt med kyrkan och är målad av en okänd byzantinsk mästare. Den föreställer Kristus tronande på en regnbåge, inom en mandorla. Runt Jesusgestalten är de fyra evangelisterna.

Målningarna i **tribunbågen** är utförda av Snårestadsmästaren på 1300-talet. På 1400-talet försågs valvet i **kolet** med målningar av Everlövs-mästaren.

I kolet står också en **brudbänk** från 1723. Förr satt brudparet på denna bänk under högmässa och nattvard. På bänkens baksida står det skrivet: *Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud vare med eder och hjälpe eder tillhopa och give sin välsignelse rikeliga över eder.* Orden är hämtade ur Tobits bok i Bibeln.

Dopfunten hör till den så kallade Hylliegruppen och är dekorerad med palmettblad. Den äldsta typen av dessa dopfuntar härstammar från 1100-talet.

Altaruppsatsen vid norra korväggen stod fram till slutet av 1970-talet framför absidmålningen. Den är troligen gjord 1731 och köptes år 1825 av friherre Charles Emil Ramel på Åsumsgården, som skänkte den till kyrkan.

Bänkinredningen är från 1700-talet och är i stort sett i originalskick. Vid renovering 1947 breddades dock bänksitsarna. Längst fram finns en särskild bänk, kallad klockarestolen, varifrån klockaren ledde sången innan det fanns någon orgel i kyrkan.

Predikstolen är deponerad av Tottarps församling och uppe i den finns en liten bänk så inte prästen behöver stå hela tiden.

Den gamla predikstolen flyttades till den nya kyrkan då den byggdes. Där är den fortfarande.